

Niniejszy wyrok sprostowano

postanowieniem z dnia 6 czerwca 2016r.

Sygn. akt II K 1/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Edyta Cieliszak

Protokolant Marta Krasuska

w obecności oskarżyciela publicznego Jerzego Sadło z Urzędu Celnego w Białej Podlaskiej

po rozpoznaniu dnia 21 kwietnia i 12 maja 2016 roku sprawy M. C. s. M. i E. z domu K. ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 09.10.2015 r. zestawem pojazdów o numerach rejestracyjnych (...), sprowadził na terytorium kraju przez drogowe przejście graniczne w K., towar w postaci wyrobów akcyzowych w ilości 14.650 paczek papierosów różnych marek bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając przewożonych przedmiotów właściwemu organowi, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w wysokości 12.202 zł oraz należności podatkowe w wysokości 300.489 zł, w tym podatek od towarów i usług w wysokości 62.432 zł oraz podatek akcyzowy w wysokości 238.057 zł

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 86 § 4 i 1 kks w zb. z art. 63 § 6 i 2 kks w zb. z art. 54 § 2 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

orzeka:

M. C. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym, że przyjmuje iż wyczerpał on dyspozycję art.86 § 1 i 3 kks w zb. z art.63§2 i 6 kks w zw z art. 7§1 kks i za czyn ten na podstawie art. 86 § 1 i 3 kks w zb. z art.63§2 i 6 kks w zw z art. 7§1 kks skazuje go a na podstawie art. 63§6 kks w zw z art.7§ 2 kks wymierza mu karę grzywny w ilości 400 (czteryście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) zł; na podstawie art.30§ 2 i 3 kks w zw z art.29 pkt 1 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 7500 paczek papierosów marki (...) B. (...), 2000 paczek papierosów marki (...) G. (...), 3200 paczek papierosów marki (...), 1500 paczek papierosów marki 5 (...) S., 450 paczek papierosów marki „ Q. „ Mentol opisanych szczegółowow protokole oględzin k.5-6 akt sprawy Nr R.K.S. (...) zarządzając na podstawie art.31§6 kks ich zniszczenie, na podstawie art.32§1 kks w zw z art.31§1a kks orzeka wobec oskarżonego środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotu przeznaczonego do popełnienia przestępstwa skarbowego (naczepy marki W. o nr rej.(...) 1 LN3) w kwocie 23 000 (dwadzieścia trzy tysiące) zł, na podstawie art.163 kks uwzględniając interwencję zwraca (...) Sp.z o.o. z siedzibą w W. dowody rzeczowe w postaci samochodu ciężarowego marki V. o nr rej. (...) wraz z naczepą marki W. o nr rej.(...) 1 LN3 wraz z dowodami rejestracyjnymi oraz kompletem kluczyków, nie uwzględnia interwencji wniesionej przez R. G., zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 2 800 (dwa tysiące osiemset) zł tytułem opłaty oraz (...)55 (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt pięć złotych 55/100) zł tytułem wydatków.

Wyrok po sprostowaniu

Sygn. akt II K 1/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Edyta Cieliszak

Protokolant Marta Krasuska

w obecności oskarżyciela publicznego Jerzego Sadło z Urzędu Celnego w Białymstoku

po rozpoznaniu dnia 21 kwietnia i 12 maja 2016 roku sprawy M. C. s. M. i E. z domu K. ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 09.10.2015 r. zestawem pojazdów o numerach rejestracyjnych (...), sprowadził na terytorium kraju przez drogowe przejście graniczne w K., towar w postaci wyrobów akcyzowych w ilości 14.650 paczek papierosów różnych marek bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając przewożonych przedmiotów właściwemu organowi, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w wysokości 12.202 zł oraz należności podatkowe w wysokości 300.489 zł, w tym podatek od towarów i usług w wysokości 62.432 zł oraz podatek akcyzowy w wysokości 238.057 zł

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 86 § 4 i 1 kks w zb. z art. 63 § 6 i 2 kks w zb. z art. 54 § 2 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

orzeka:

M. C. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym, że przyjmuje iż wyczerpał on dyspozycję art.86 § 1 i 3 kks w zb. z art.63§2 i 6 kks w zw z art. 7§1 kks i za czyn ten na podstawie art. 86 § 1 i 3 kks w zb. z art.63§2 i 6 kks w zw z art. 7§1 kks skazuje go a na podstawie art. 63§6 kks w zw z art.7§ 2 kks wymierza mu karę grzywny w ilości 400 (czteryście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) zł; na podstawie art.30§ 2 i 3 kks w zw z art.29 pkt 1 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 7500 paczek papierosów marki (...) B. (...), 2000 paczek papierosów marki (...) G. (...), 3200 paczek papierosów marki (...), 1500 paczek papierosów marki 5 (...) S., 450 paczek papierosów marki „ Q. „ Mentol opisanych szczegółowo w protokole oględzin k.5-6 akt sprawy Nr R.K.S. (...) zarządzając na podstawie art.31§6 kks ich zniszczenie, na podstawie art.32§1 kks w zw z art.31§1a kks orzeka wobec oskarżonego środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotu przeznaczonego do popełnienia przestępstwa skarbowego (naczepy marki W. o nr rej.(...) 1 LN3) w kwocie 23 000 (dwadzieścia trzy tysiące) zł, na podstawie art.163 kks uwzględniając interwencję zwraca (...) Sp.z o.o. z siedzibą w W. dowody rzeczowe w postaci samochodu ciężarowego marki V. o nr rej. (...) wraz z naczepą marki W. o nr rej.(...) 1 LN3 wraz z dowodami rejestracyjnymi oraz kompletem kluczyków, nie uwzględnia interwencji wniesionej przez R. G., zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 2 800 (dwa tysiące osiemset) zł tytułem opłaty oraz (...)55 (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt pięć złotych 55/100) zł tytułem wydatków.

Sygn. akt II K 1/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd Rejonowy w Łukowie ustalił następujący stan faktyczny:

M. C. mieszka wraz z rodziną w miejscowości Huta (...). Pracuje jako kierowca samochodów ciężarowych. Obecnie zatrudniony jest on w firmie (...) z siedzibą w C. S. 15. Poprzednim jego miejscem pracy była firma prowadzona przez R. G. pod nazwą A. (...) C. S. 6. W ramach obowiązków zawodowych M. C. realizował jako kierowca przewozy międzynarodowe głównie na Białoruś. Pracodawca R. G. w celu wykonywania zleceń transportowych powierzył mu do użytkowania pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) oraz naczepę marki W. (...) o nr rej. (...). Wymieniony zespół pojazdów był przedmiotem umów leasingowych nr (...) zawartych w dniu 5 maja 2016 roku przez R. G. z firmą (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W., która była właścicielem samochodu i naczepy. R. G. jako korzystający spłacał raty leasingowe i dopiero po uiszczeniu wszystkich należności wynikających z przedmiotowych umów leasingowych finansujący miał dokonać przeniesienia prawa własności do tego zespołu pojazdów na wymienionego.

W dniu 9 października 2015 roku M. C. po zrealizowaniu kolejnego przewozu wracał z Białorusi do Polski. Na przejściu granicznym w B. pojazd, którym jechał wymieniony został poddany kontroli celnej. W trakcie oględzin naczepy marki W. zastrzeżenia funkcjonariusza służby celnej, który przeprowadzał przedmiotową kontrolę wzbudził wygląd przedniej ściany, stąd też zespół pojazdów został poddany szczegółowej kontroli. Przeprowadzono czynności przeszukania samochodu ciężarowego marki V. (...) i naczepy marki W.. W trakcie przeszukania ujawniono łącznie (...) paczek papierosów różnych marek, które ukryte były w przedniej ścianie naczepy. Wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy i bez zgłoszenia celnego towaru nieoznaczonego właściwymi znakami akcyzy zostały przywiezione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez drogowe przejście graniczne w B.. W związku z powyższym wobec zaistniałej sytuacji tj. podejrzenia popełnienia przez M. C. przestępstwa skarbowego, w przedmiotowej sprawie zabezpieczono jako dowody rzeczowe zespół pojazdów, tj. samochód ciężarowy marki V. i naczepę marki W., w której wymieniony przewoził nielegalnie wyroby tytoniowe. W niniejszej sprawie wszczęto dochodzenie, w trakcie przeprowadzonych czynności procesowych na podstawie informacji uzyskanych w toku przesłuchania M. C. w charakterze podejrzanego ustalono, iż zatrzymane przedmioty zostały nielegalnie zakupione i przywiezione z terytorium Białorusi do Polski przez przejście graniczne w B. w celu ich dalszej sprzedaży.

W przedmiotowej sprawie zabezpieczone zostały przedmioty w postaci: 7500 paczek papierosów marki (...) B. (...), 2000 paczek papierosów marki (...) G. (...), 3200 paczek papierosów marki (...) S., 1500 paczek papierosów marki 5 (...) S., 450 paczek papierosów marki (...) M. sprowadzonych z zagranicy bez ich uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy.

Postępowanie przygotowawcze w przedmiotowej sprawie zakończyło się skierowaniem do Sądu aktu oskarżenia przeciwko M. C., którego oskarżono o to, że: w dniu 9 października 2015 roku zestawem pojazdów o numerach rejestracyjnych (...), sprowadził na terytorium kraju przez drogowe przejście graniczne w B., towar w postaci wyrobów akcyzowych w ilości 14.650 paczek papierosów różnych marek bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając przewożonych przedmiotów właściwemu organowi, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w wysokości 12.202 zł. oraz należności podatkowe w wysokości 300.489 zł., w tym podatek od towarów i usług w wysokości 62.432 zł. oraz podatek akcyzowy w wysokości 238.057 zł., to jest o przestępstwo skarbowe określone w art. 86 § 4 i 1 kks w zb. z art. 63 § 6 i 2 kks w zb. z art. 54 § 2 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

W toku przedmiotowego postępowania interwencję zgłosili R. G. i firma (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. wnosząc o zwrot zatrzymanego samochodu ciężarowego marki V. wraz z naczepą marki W..

M. C. nie był dotychczas karany za przestępstwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie analizy materiału dowodowego w postaci: wyjaśnień oskarżonego M. C. – k. 14v, 148-149, zeznań świadka R. G. – k. 149-150, a także na podstawie takich

dowodów jak: z akt Nr R.K.S. (...): protokół przeszukania pojazdu z dnia 09.10.2015 r. – k. 2-4, protokół oględzin papierosów z dnia 09.10.2015 r. – k. 5, protokół taryfikacji, wyceny i wyliczenia należności celnych i podatkowych – k. 7, protokół oględzin pojazdu oraz naczepy z dnia 09.10.2016 r. wraz z dokumentacją fotograficzną i wyceną pojazdów – k. 25-33, informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 64, informacja o stanie majątkowym oskarżonego – k. 69-71, z akt II K 1/16: umowa leasingu nr (...) i umowa leasingu nr (...) – k. 18-40; dane o karalności oskarżonego – k. 93, informacja z Krajowego Rejestru Sądowego – k. 99-111, informacja z systemu ePUAP – k. 128, 128v, wywiad kuratora sądowego – k.159-160v.

Oskarżony **M. C.** podczas przesłuchania w toku dochodzenia, przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił on, iż w dniu 7 października 2015 roku udał się trasą przez K. wraz z towarem na Białoruś do M.. Podał, że po rozładowaniu towaru na Białorusi z pustą naczepą pojechał po odbiór wyrobów tytoniowych, które zakupił od tzw. „konika”. Zakupione papierosy ukrył we wcześniej przygotowanej specjalnej skrytce w naczepie. Oskarżony wyjaśnił, że schowek na papierosy przygotował on sam, kiedy samochód ciężarowy wraz naczepą stał na jego posesji w przerwie pomiędzy kursami. Ponadto wskazał on, że papierosy nabył za kwotę około 6500 dolarów. Pieniądze te stanowiły jego oszczędności. Tłumaczył, iż wyroby tytoniowe, które przewoził zostały ujawnione w trakcie kontroli w Oddziale Celnym w B. przez funkcjonariusza służby celnej, który zauważył schowek zlokalizowany w przedniej ścianie naczepy. Podczas tego przesłuchania oskarżony stwierdził, iż nie miał ustalonych odbiorców papierosów, które przewoził, bowiem pierwszy raz w taki sposób nabył on wyroby tytoniowe. M. C. podniósł, że żałuje swego czynu i stwierdził, iż nie będzie w przyszłości dopuszczał się podobnych bezprawnych zachowań.

Podczas przesłuchania na rozprawie oskarżony również potwierdził swoje sprawstwo i podał, iż dopuścił się przedmiotowego przestępstwa, ponieważ chciał zarobić. Przed Sądem M. C. wyjaśnił, iż pracodawca nie wiedział o fakcie wykonania schowka w ścianie naczepy, który wykonał on samodzielnie, kiedy zespół pojazdów stał na jego posesji. Wskazał, że wykonał on dodatkową ścianę w przedniej części naczepy. Zamówił pod wymiar aluminiową ścianę, którą następnie zamontował w naczepie przy jej przedniej ścianie tworząc pomiędzy nimi schowek na papierosy. Oskarżony wyjaśnił, że naczepa w przerwach między kursami była przechowywana niemal cały czas w jego miejscu zamieszkania. Na bazę przyjeżdżał on tylko po to, aby umyć samochód i wziąć paliwo. Podał on, że pieniądze na zakup przedmiotowych papierosów miał z oszczędności, które zgromadził przez sześć lat, od kiedy jeździ on jako kierowca, a część pieniędzy pożyczył od siostry. Z wyjaśnień oskarżonego wynikało, iż zakupione nielegalnie papierosy, które przemycał do Polski zamierzał w kraju sprzedać, ale nie miał umówionych odbiorców.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przystępując do analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku przedmiotowego postępowania w pierwszej kolejności należy odnieść się do wyjaśnień oskarżonego M. C., w których przyznał się on do dokonania zarzucanego mu czynu tj. nabycia na Białorusi i ukrycia w naczepie papierosów różnych marek bez ich uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy, które przewoził przez przejście graniczne w B. bez zgłoszenia celnego. Wyjaśnienia te Sąd uznał za wiarygodne. Oskarżony w sposób zwięzły i logiczny przedstawił okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu, a także opisał działania, jakie podjął przygotowując się do zrealizowania zamiaru nielegalnego sprowadzenia na terytorium Polski wyrobów tytoniowych bez znaków akcyzy, polegające na przygotowaniu schowka w naczepie pojazdu, którym jechał. Wyjaśnienia M. C. w świetle zebranych dowodów nie budzą wątpliwości, znajdują one bowiem potwierdzenie w protokole przeszukania zespołu pojazdów, którym kierował oskarżony podczas, którego w przedniej ścianie naczepy marki W. (...) o nr rej. (...) ujawniono wyroby akcyzowe bez znaków skarbowych akcyzy polskiej, a także w protokole oględzin znalezionych (...) paczek papierosów różnych marek. Ponadto relacja oskarżonego była spójna z zeznaniami R. G., który podczas przesłuchania na rozprawie podał, że w okresie przedmiotowego czynu M. C. był zatrudniony w jego firmie na stanowisku kierowcy i wykonywał zlecenia transportowe przy wykorzystaniu samochodu ciężarowego marki V. i naczepy marki W., które zostały zabezpieczone w niniejszym postępowaniu. Świadek wskazał, że ten zespół pojazdów stacjonował między kursami w miejscu zamieszkania oskarżonego i do siedziby firmy przyjeżdżał on jedynie w celu wykonania drobnych napraw, czy też umycia samochodu. R. G. podał, że miał zaufanie do oskarżonego i nie sprawdzał samochodu, nie posiadał on żadnej wiedzy odnośnie schowka zamontowanego w przedniej ścianie naczepy, który oskarżony skonstruował bez porozumienia z nim. Ponadto wskazał

on, że nie miał podstaw do tego, aby podejrzewać oskarżonego, iż może on dopuścić się takiego czynu i przy użyciu powierzonego mu zespołu pojazdów nielegalnie przemycać wyroby tytoniowe. Świadek zeznał, że po przedmiotowym incydencie i zatrzymaniu pojazdów zwolnił on oskarżonego, bowiem stracił do niego zaufanie. W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania zeznań tego świadka, który wskazał w sposób spójny i logiczny okoliczności wskazujące na możliwość podjęcia przez oskarżonego działań zmierzających do popełnienia przedmiotowego przestępstwa bez jego wiedzy. Fakty wskazane przez wymienionego korespondują z wersją oskarżonego, której Sąd dał wiarę, oceniając ją jako szczerą i zbieżną z pozostałym materiałem dowodowym w postaci protokołów z przeprowadzonych prawidłowo i rzetelnie czynności procesowych po ujawnieniu przedmiotu przestępstwa skarbowego.

Opierając się na powyższych dowodach Sąd uznał zatem, iż oskarżony M. C. w dniu 9 października 2015 roku zestawem pojazdów o numerach rejestracyjnych (...), sprowadził na terytorium kraju przez drogowe przejście graniczne w B., towar w postaci wyrobów akcyzowych w ilości 14.650 paczek papierosów różnych marek bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszenia celnego, uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając przewożonych przedmiotów właściwemu organowi, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w wysokości 12.202 zł. oraz należności podatkowe w wysokości 300.489 zł., w tym podatek od towarów i usług w wysokości 62.432 zł. oraz podatek akcyzowy w wysokości 238.057 zł.

Zdaniem Sądu wina oskarżonego co do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa jest oczywista, co wynika bezspornie ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zwłaszcza z wyjaśnień oskarżonego, który przyznał się do zarzucanego mu czynu i opisał okoliczności popełnienia przedmiotowego przestępstwa, a także z protokołu przeszukania naczepy marki W. o nr rej. (...), w której ujawniono wyroby tytoniowe bez znaków akcyzy. Natomiast wysokość kwot należności celnej i należności podatkowych w tym podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie działaniami oskarżonego została ustalona w oparciu o przeprowadzoną w toku postępowania przez Urząd Celny w B. taryfikację celną i dokonane na tej podstawie obliczenia kwot należności celnych i podatkowych narażonych na uszczuplenie, należnych od ilości i rodzaju wyrobów tytoniowych zabezpieczonych w niniejszej sprawie. Protokół z przeprowadzonych w tym zakresie czynności został sporządzony w sposób rzetelny i fachowy, zaś przedmiotowe wyliczenia nie były kwestionowane.

Odnosnie natomiast kwalifikacji prawnej przedmiotowego czynu należy stwierdzić, iż Sąd dokonał jej modyfikacji eliminując z podstawy prawnej przedmiotowego czynu art. 54 § 1 i 2 kks i przyjmując, iż czyn ten wyczerpał dyspozycję art. 86 § 1 i 3 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zw z art. 7 § 1 kks. Odnosząc się do powyższego stwierdzić należy, iż czyn popełniony przez oskarżonego wyczerpał dyspozycję art. 86 § 1 kks przez to, że nie wykonał ciążącego na nim obowiązku celnego i przywiózł z zagranicy towar w postaci wyrobów tytoniowych bez jego przedstawienia organowi celnemu i zgłoszenia celnego, przez co naraził należność celną na uszczuplenie. W odniesieniu zaś do przyjętej przez Sąd kwalifikacji, a mianowicie przypadku określonego w art. 86 § 3 kks, należy stwierdzić, iż Sąd dokonał zmiany w podstawie prawnej wskazanej w akcie oskarżenia w ten sposób, że przyjął, iż przedmiotowy czyn wyczerpał dyspozycję art. 86 § 3 kks, nie zaś jak wskazano w akcie oskarżenia art. 86 § 4 kks, który kwalifikuje czyn jako wykroczenie jeżeli kwota należności celnej narażonej na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, tj. jak definiuje to pojęcie art. 53 § 6 kks pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia. W przedmiotowym przypadku kwota należności celnej narażonej na uszczuplenie to 12.202 złotych, a więc przekracza ona ustawowy próg, który w czasie popełnienia przedmiotowego przestępstwa określony był przez kwotę 8750 złotych, z uwagi na wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2015 roku, które Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2014 roku w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2015 roku (Dz.U.2014.1220) zostało ustalone na kwotę 1750 złotych.

Tak więc kryterium kwalifikującym przedmiotowy czyn, jako typ uprzywilejowany przestępstwa skarbowego, o którym mowa w art. 86 § 3 kks jest mała wartość kwoty podatku narażonego na uszczuplenie. Pojęcie małej wartości zostało zdefiniowane w art. 53 § 14 kks i oznacza wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia. Ponadto czyn przypisany w wyroku oskarżonemu wyczerpał znamiona przestępstwa, o którym mowa w art. 63 § 2 kks, bowiem M. C. spełnił wszystkie przesłanki

sankcjonujące ten występki, gdyż sprowadził na terytorium Polski wyroby akcyzowe w postaci papierosów różnych marek bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy. Zgodnie zaś z omówionymi powyżej kryteriami oceny wartości podatku akcyzowego należy stwierdzić, iż narażony na uszczuplenie podatek akcyzowy należny od ilości i rodzaju wyrobów akcyzowych zabezpieczonych od oskarżonego jest małej wartości i wynosi 238057 złotych, a więc tym samym czyn oskarżonego wyczerpał dyspozycję art. 63 § 6 kks, który określa uprzywilejowany typ omawianego przestępstwa. Sąd ferując wyrok wyeliminował z podstawy prawnej czynu przypisanego oskarżonemu art. 54 § 1 i 2 kks, bowiem podmiotem odpowiedzialności karnej wskazanym w tym przepisie jest jedynie podatnik, czyli osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, podlegająca na mocy ustaw podatkowych obowiązkowi podatkowemu oraz osoba zobligowana do uiszczenia opłat oraz niepodatkowych należności Skarbu Państwa. Tak, więc należy przyjąć, iż czynu z art. 54 kks dopuścić się może jedynie osoba, na której ciąży określony ustawą podatkową obowiązek podatkowy odnośnie ujawniania samego przedmiotu opodatkowania lub podstawy tego opodatkowania, bądź też złożenia, niezbędnej dla takiego ujawnienia, deklaracji. Za podatnika z art. 54 k.k.s. nie może być zatem uznany sprawca przestępstwa, który np. nielegalnie sprowadził wyroby akcyzowe bez zgłoszenia celnego z zamiarem ich sprzedaży. W konsekwencji, bowiem przestępcza działalność sprawcy nie może zostać opodatkowana. Niezgłoszenie się zatem takiej osoby do opodatkowania nie rodzi odpowiedzialności karnej za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks (postanowienie SN z dnia 15 stycznia 2015 roku, II K 313/14, LEX nr 1648188). Z uwagi więc na fakt, iż oskarżonego M. C. nie sposób uznać za podatnika, który jest podmiotem omawianego przestępstwa Sąd uznał, iż czyn popełniony przez wymienionego nie wyczerpał znamion przestępstwa opisanego we wskazanym przepisie.

Wymierzając oskarżonemu karę za ten czyn Sąd jako okoliczność obciążającą uwzględnił fakt, iż oskarżony jest osobą dorosłą, od lat funkcjonującą w społeczeństwie, a zatem przedmiotowego czynu dokonał z pełną świadomością przekroczenia zasad porządku prawnego, wśród których przestrzeganie obowiązków nakładanych przez materialne prawo podatkowe ma istotne znaczenie dla interesów finansowych państwa, które zostałyby naruszone poprzez wprowadzenie przez oskarżonego do obrotu wyrobów akcyzowych nieoznaczonych znakami polskiej akcyzy. Ponadto istotne znaczenie ma również nie mała ilość wyrobów tytoniowych nielegalnie przywiezionych przez oskarżonego na terytorium Polski – (...) paczek papierosów różnych marek i kwota podatku akcyzowego naróżnego na uszczuplenie w wysokości 238057 złotych. Okoliczność obciążającą stanowi również fakt, iż M. C. działał umyślnie na szkodę Skarbu Państwa, co wynika jednoznacznie z jego wyjaśnień, w których stwierdził, iż świadomie popełnił przedmiotowe przestępstwo skarbowe, wcześniej przygotował się do tego i zamierzał nieopodatkowane wyroby akcyzowe wprowadzić do obrotu. Okolicznością działającą na niekorzyść oskarżonego jest więc lekceważący stosunek do porządku prawnego i umyślne podjęcie bezprawnych działań.

Sąd wziął pod uwagę także okoliczności łagodzące występujące w niniejszej sprawie, a mianowicie dotychczasową niekaralność oskarżonego oraz postawę wymienionego w toku całego procesu. M. C. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, opisał szczegółowo okoliczności popełnienia przedmiotowego przestępstwa i nie utrudniał przebiegu postępowania karnego w przedmiotowej sprawie. Ponadto wyjaśniając wyraził skruchę i żal z powodu popełnionego występkę i obiecał, że w przyszłości nigdy już nie podejmie podobnych działań bezprawnych.

Wyważając powyższe okoliczności i biorąc pod uwagę cele kary w zakresie oddziaływania indywidualnego i społecznego, a także stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd, na podstawie art. 86 § 1 i 3 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał oskarżonego, a na podstawie art. 63 § 6 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu za ten czyn karę grzywny w liczbie czterysta stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę siedemdziesiąt złotych uznając, iż kara ta jest dotkliwa i adekwatna do stopnia jego winy. Rozstrzygając o konsekwencjach natury majątkowej Sąd miał na uwadze również fakt, iż M. C. jest osobą zdolną do pracy, posiadającą realny zawód i stąd będzie w stanie karę grzywny uiścić. Wymierzając grzywnę we wskazanej wyżej wysokości Sąd miał na uwadze fakt, iż oskarżony działając umyślnie poczynił staranne przygotowania do popełnienia przedmiotowego przestępstwa konstruując schowek w naczepie, co niewątpliwie wymagało nakładu pracy, kosztów i czasu. Ponadto na zakup wyrobów tytoniowych bez znaków akcyzy poświęcił nie małą sumę 6500\$, która pochodziła z oszczędności, ale i pożyczonych pieniędzy od rodziny. Oskarżony nie zawahał się przeznaczyć tak dużej kwoty na nielegalną i tak ryzykowną inwestycję, chcąc w łatwy i szybki sposób zarobić. Nie podjął on trudu zainwestowania zgromadzonej

kwoty w legalną działalność, która mogłaby przynosić mu korzyści, bez szkody dla interesów państwa, ale w zamian za trud jej prowadzenia. W ocenie Sądu tak zuchwałe, przemyślane i lekceważące porządek prawny działania muszą się spotkać z jednoznaczną i wyraźną krytyką organów wymiaru sprawiedliwości. Wymierzona kara grzywny ma uświadomić oskarżonemu nieopłacalność podejmowania takich bezkarnych działań. Ponadto przedmiotowe rozstrzygnięcie z uwagi na nagminność tego rodzaju występków powinno uświadomić nie tylko oskarżonemu, ale także wszystkim obywatelom, że naruszanie zasad prawidłowego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi i próby nielegalnego zarobienia dużych pieniędzy spotka się z przykrymi dla sprawcy konsekwencjami i zostanie zawsze odpowiednio ocenione i ukarane przez organy wymiaru sprawiedliwości.

Ponadto Sąd na podstawie art. 30 § 2 i § 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł względem M. C. obligatoryjny przy skazaniu za czyn z art. 86 § 1-3 kks przypadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych w niniejszej sprawie dowodów rzeczowych w postaci 7500 paczek papierosów marki (...) B. (...), 2000 paczek papierosów marki (...) G. (...), 3200 paczek papierosów marki (...) S., 1500 paczek papierosów marki 5 (...) S., 450 paczek papierosów marki (...) M. jako przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa opisanych szczegółowo w protokole oględzin na k. 5-6 akt sprawy Nr R.K.S. (...), orzekając stosownie do treści art. 31 § 6 kks, iż wykonanie orzeczenia o przypadku wyrobów tytoniowych nastąpi poprzez ich zniszczenie. Ponadto na podstawie art. 32 § 1 kks w zw. z art. 31 § 1a kks Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotu przeznaczonego do popełnienia przestępstwa skarbowego, tj. naczepy marki W. o nr rej. (...) 1 LN3, w której oskarżony przewoził nieoznakowane znakami akcyzy wyroby tytoniowe, w kwocie dwadzieścia trzy tysiące złotych. Kwotę powyższą Sąd określił w oparciu o informację uzyskaną z Oddziału Celnego w B. znajdującą się w aktach sprawy dotycząca ustalenia wartości rynkowej przedmiotowej naczepy. Przedmiotowy środek karny ma charakter obligatoryjny i Sąd zobowiązany jest go orzec, w sytuacji, gdy niemożliwe jest orzeczenie przypadku przedmiotów, o których mowa w art. 29 pkt 1-3 kks. Orzeczenie ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów odnosi się, więc do tych przestępstw skarbowych, których popełnienie zagrożone jest środkiem karnym przypadku przedmiotów. Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 30 § 3 kks w przypadku skazania za popełnienie przestępstwa z art. 86 § 1-3 kks orzeka się przypadek przedmiotów wymienionych w art. 29 pkt 1 i 2 kks, a więc ma on charakter obligatoryjny. W realiach niniejszej sprawy przedmiotem, o którym mowa w art. 29 pkt 2 kks jest naczepa marki W. o nr rej. (...) 1LN3. Wskazać tu jednak należy, iż wskazany dowód rzeczowy nie stanowi własności oskarżonego, gdyż takie prawo do wymienionego przedmiotu posiada (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W.. Jak zaś stanowi art. 31 § 1a kks Sąd może orzec przypadek przedmiotów określonych w art. 29 pkt 2, niebędących własnością sprawcy, jeżeli ich właściciel lub inna osoba uprawniona na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach przewidywała albo mogła przewidzieć, że mogą one służyć lub być przeznaczone do popełnienia przestępstwa skarbowego. Tak, więc zgodnie z obowiązującym brzmieniem wskazanego wyżej przepisu Sąd dysponuje możliwością orzeczenia przypadku przedmiotów określonych w art. 29 pkt 2 k.k.s., tylko w wypadku ustalenia popartego wiarygodnymi dowodami, że właściciel lub inna osoba uprawniona na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach przewidywała albo mogła przewidzieć, że mogą one służyć lub być przeznaczone do popełnienia przestępstwa skarbowego (wyrok SN z dnia 3 marca 2009 roku, III KK 358/08, LEX nr 491296). Stosownie do powyższego brak jest dowodów w niniejszej sprawie, które pozwalałyby na stwierdzenie, iż właściciel przedmiotowej naczepy (...) Sp. z o. o. lub korzystający z tej naczepy na podstawie umowy leasingowej R. G. nie zachowali ostrożności, o której mowa w art. 31 § 1a kks i mogli przewidzieć, iż M. C. wykorzysta w/w pojazd do popełnienia przestępstwa. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala natomiast na ustalenie, iż oskarżony bez wiedzy właściciela, ale także i korzystającego podjął przestępcze działania posługując się w tym celu naczepą, którą użytkował w ramach wykonywanych obowiązków zawodowych i wykorzystał on zaufanie pracodawcy, który nie miał podstaw, aby szczegółowo kontrolować przedmiotową naczepę, gdyż oskarżony należycie wykonywał swoje obowiązki i w przekonaniu wymienionego zgodnie z przeznaczeniem używał powierzonego mu zespołu pojazdów. R. G. nie był więc w stanie przewidzieć, iż jego pracownik dokonując podstępnych zabiegów zamontuje w naczepie schowek, w którym będzie przewoził wyroby tytoniowe bez znaków akcyzy. Z uwagi, więc na fakt, iż nie została spełniona przesłanka, o której mowa w art. 31 § 1a kks Sąd w opisywanym przypadku nie miał możliwości orzeczenia przypadku przedmiotu, o którym mowa w art. 29 pkt 2 kks, a tj. naczepy marki W., która nie jest własnością sprawcy omawianego przestępstwa, mimo, iż przypadek tego rodzaju przedmiotów

ma charakter obligatoryjny. Z uwagi na powyższe Sąd kierując się treścią art. 32 § 1 kks, był zobowiązany orzec środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku wymienionego wyżej przedmiotu przeznaczanego do popełnienia przestępstwa skarbowego. Stwierdzić bowiem należy, że jeżeli przepadek przedmiotów jest obligatoryjny, to także obligatoryjne jest orzeczenie ściągnięcia równowartości pieniężnej przedmiotów. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis art. 32 § 1 kks normujący orzeczenie równowartości przepadku przedmiotu, a nie samego przedmiotu, nie odnosi się do osoby trzeciej, a samego sprawcy przestępstwa skarbowego i dotyczy sytuacji, gdy orzeczenie przepadku z uwagi na przeszkody faktyczne czy prawne, do których należą powody wskazane w art. 31 § 1a k.k.s. albo uwzględnienie interwencji, nie jest możliwe (wyrok SA w Białymstoku z dnia 30 stycznia 2014 roku, II AKa 129/13, LEX nr 1463776). Odnosząc się do powyższego należy stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie interwencję co do zabezpieczonych jako dowody rzeczowe przedmiotów w postaci samochodu ciężarowego marki V. i naczepy marki W. wnieśli (...) Sp. z o. o. ze siedzibą w W. i R. G.. Sąd kierując się tym, iż pierwszy z wymienionych podmiotów jest właścicielem wymienionego zestawu pojazdów oraz uwzględniając fakt, iż interwenient ten nie był w stanie przewidzieć, iż przedmioty stanowiące jego własność mogą zostać użyte do popełnienia przestępczego czynu uwzględnił interwencję (...) Sp. z o. o. i zwrócił temu podmiotowi dowody rzeczowe w postaci samochodu ciężarowego marki V. o nr rej. (...) wraz z naczepą marki W. o nr rej. (...) 1 LN3 wraz z dowodami rejestracyjnymi oraz kompletem kluczyków. Powyższe skutkowało brakiem możliwości uwzględnienia interwencji wniesionej przez R. G., który był jedynie korzystającym z przedmiotowego zestawu pojazdów na podstawie umowy leasingowej, którą był on związany z właścicielem tych przedmiotów.

Reasumując powyższe należy stwierdzić, że tak ukształtowane orzeczenie o karze i środku karnym jest w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu. Uwzględnia też cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie kara ma spełnić względem oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 12 § 2 kks).

Biorąc zaś pod uwagę sytuację osobistą i majątkową oskarżonego M. C., Sąd na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 kks zasądził od oskarżonego koszty sądowe w całości, które w ocenie Sądu oskarżony może ponieść bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i swojej rodziny, bowiem posiada on stałą pracę.

Mając zatem powyższe na względzie Sąd orzekł, jak w wyroku.